

UNAMA**United Nations Assistance Mission in Afghanistan**

Strategic Communication and Spokespersons Unit, Kabul, Afghanistan

<http://unama.unmissions.org>**گزارش دهی به شورای امنیت ملل متحد توسط نماینده ویژه سرمنشی****برای افغانستان، یان کوبیش****نیویورک، ۱۸ سپتمبر ۲۰۱۴****(چنانچه ایراد گردید)**

خانم رئیس و اعضای محترم شورای امنیت،

شما در آستانه اعلام نتایج انتخابات ریاست جمهوری افغانستان قرار دارید؛ نتایجی که قرار است ظرف چند روز آینده اعلام شود، اما هنوز هیچ توافق سیاسی درباره تشکیل دولت وحدت ملی به دست نیامده است. گفت و گوهای که در هفته های اخیر تا پاسی از شب ادامه یافته، تیم های داکتر عبدالله و داکتر غنی را به یکدیگر نزدیک کرده است، اما همچنان برخی مسائل حیاتی باقی مانده که باید بر سر آنها به تفاهم رسید. این بن بست طولانی، بحرانی را عمیق تر می کند که پیش تر نیز هزینه های سنگین سیاسی، امنیتی و اقتصادی بر افغانستان تحمیل کرده و برای آینده خطرات واقعی در پی دارد. از همین رو است که من بار دیگر از کابل شما را در جریان قرار می دهم؛ جایی که برای پشتیبانی از تلاش ها جهت دستیابی به یک گشایش نهایی، حضورم درخواست شده است.

خانم رئیس،

به سادگی هیچ راه بهتری برای پیش رفتن وجود ندارد، جز تشکیل دولت وحدت ملی به رهبری رئیس جمهوری منتخب، چنان که از سوی کمیسیون مستقل انتخابات تأیید شده است، که در شراکت و همکاری با رئیس اجرایی جدید کار کند. همه گزینه های دیگر یا با خطرات سنگین همراه اند، یا چارچوب قانون اساسی کشور را تضعیف می کنند. هر دو نامزد پیش تر به اصل تشکیل چنین دولتی متعهد شده اند و پذیرفته اند که مشروط به طی شدن روند بازرسی به نتیجه انتخابات پایبند باشند. با این حال، توافق بر سر سازوکارها و شیوه های اجرایی چنین دولتی دشوارتر از آنچه انتظار می رفت از کار درآمده است. با وجود آن که این روند همچنان یک روند افغان محور است، مایلم از تسهیل گری پیوسته و سازنده ایالات متحده قدردانی کنم. آخرین نقاط اختلاف باقی مانده شامل این است که چگونه می توان نتایج را به بهترین شکل اطلاع رسانی کرد، در شرایطی که هواداران هر دو طرف صادقانه باور دارند نامزد آنان پیروز شده و، فارغ از نتیجه بازرسی، هیچ نتیجه دیگری را نخواهند پذیرفت. من همچنان تأکید می کنم که در دولت وحدت ملی، بازنده ای وجود نخواهد داشت؛ تنها شریکانی خواهند بود.

در تماس های تلفنی با هر دو نامزد در دهم سپتمبر، سرمنشی ملل متحد، بان کی مون، آنان را به مصالحه و دستیابی به توافق پیش از اعلام نتایج انتخابات فراخواند. این پیام در جریان سفر معاون سرمنشی، جفری فلتمن، به کابل در روز بعد تقویت

شد و در کانون تلاش‌های من قرار داشته است. همین ترتیب رویدادهاست که می‌تواند به بهترین نحو، نتیجه‌ای را تضمین کند که از گسترده‌ترین پذیرش برخوردار باشد.

اگر تا زمان تصدیق رسمی نتایج، توافقی حاصل نشود، معادلات جدیدی شکل خواهد گرفت که می‌تواند به تشدید بی‌اطمینانی منجر شود و حتی خطر منازعه را در پی داشته باشد. زمان باقی‌مانده اکنون اندک است—و منظورم از این، یک یا دو روز است.

خانم رئیس،

در افغانستان، با توجه به سقوط تراژیک کشور به ورطه جنگ داخلی در دهه ۱۹۹۰، خاطره‌ای تلخ و روشن از پیامدهای ناکامی در ترتیبات حکمرانی وجود دارد.

گذار سیاسی مشروع و مورد پذیرش گسترده، برای نشان دادن گسستی از چرخه‌های منازعه‌ای که در دهه‌های اخیر همزمان با تغییر رژیم در افغانستان تکرار شده‌اند، ضروری است. همچنین برای فراهم کردن یک مأموریت نیرومند به منظور رسیدگی به چالش‌های متعدد کشور از جمله شورشگری تشجیع شده، بحران قریب‌الوقوع کمبود نقدینگی، و گسترش اقتصاد غیرقانونی، به‌ویژه مواد مخدر ضرورت دارد. سرانجام، این گذار برای آن ضروری است که جامعه بین‌المللی در کشوری که همچنان یکی از وابسته‌ترین کشورهای جهان به کمک‌های خارجی به‌شمار می‌آید، شریک قابل اتکایی برای تداوم تعهدات کمک‌رسانی خود داشته باشد.

خانم رئیس،

به درخواست دو نامزد و مقام‌های افغانستان، ملل متحد پذیرفت نقشی عمده در حمایت از روند انتخاباتی ایفا کند؛ هرچند این روند همچنان در حیطه مسئولیت نهادهای افغان مدیریت انتخابات باقی می‌ماند. ملل متحد در نظارت بر بازیابی سراسری بی‌سابقه، از جانب جامعه بین‌المللی و با مشورت کامل با آن عمل کرد. همچنین در همه مراحل، درباره طراحی و نظارت بر این روند، با دو ستاد انتخاباتی به‌طور منظم—و در بسیاری موارد روزانه—رایزنی‌هایی انجام می‌شد.

ملل متحد در پی این نقش نبود. این نقش را به عنوان یک مسئولیت قبول کرد؛ مسئولیتی که در حقیقت، هسته اصلی مأموریتی برای پشتیبانی از پیشگیری منازعه را تشکیل می‌دهد. بسیج فوری نیروهای انسانی و اجزای ضروری پشتیبانی نشان داد که منظومه ملل متحد واقعاً به‌مثابه یک کل واحد عمل می‌کند. همواره این درک وجود داشت که برای سازمان، خطر لطمه به اعتبار مطرح است؛ با این حال، این خطری بود که ناگزیر باید پذیرفته می‌شد. می‌خواهم مراتب قدردانی خود را از حمایت گسترده در سراسر خانواده ملل متحد، به‌ویژه برنامه توسعه ملل متحد و اداره امور سیاسی، و نیز از بسیج سریع ناظران بین‌المللی، عمدتاً از سوی اتحادیه اروپا و ایالات متحده آمریکا، مورد تأکید قرار دهم.

با برگزاری نشست نهایی رسیدگی و اعلام نظر کمیسیون انتخابات در یکشنبه گذشته، نقش نظارتی ملل متحد به پایان رسید. ارزیابی ما این بود که ممیزی انجام‌شده، بررسی‌ای جامع و قابل‌اعتماد از روند کار فراهم کرد؛ بررسی‌ای که از نظر گستره، عمق و میزان موشکافی، بی‌سابقه بود. سطوح قابل‌توجهی از تقلب شناسایی و حذف شد. همچنین تأیید شد که میلیون‌ها زن و مرد در ۱۴ جون برای رأی دادن و حمایت از انتقال مسالمت‌آمیز و دموکراتیک قدرت پای صندوق‌های رأی حاضر شدند. آنان ماه‌هاست با اشتیاق در انتظار توافقی هستند که مدت‌ها از موعدش گذشته است—توافق میان دو رهبر درباره تشکیل دولت وحدت ملی. این خواست آنان است که باید مورد احترام قرار گیرد.

خانم رئیس،

چالش‌های جدی و روبه‌افزایشی که افغانستان با آن‌ها مواجه است، مستلزم دستیابی سریع به توافق دربارهٔ تشکیل چنین دولتی و نیز استقرار آن است.

یک تغییر تاکتیکی در شورشگری موجب شده است که تلاش‌هایی نه‌تنها برای اخلال، بلکه برای اعمال کنترل بر قلمرو در سراسر کشور صورت گیرد. کاهش شمار نیروهای نظامی بین‌المللی ظاهراً برخی عناصر تندرو را جسورتر کرده است؛ عناصری که همچنان—به‌اشتباه—بر این باورند که می‌توان به پیروزی نظامی دست یافت. ماه‌ها بن‌بست سیاسی در مرکز نیز مزید بر علت شده و سبب گردیده است که بازیگران قدرتمند محلی و کارشکنان خود را مطرح کنند؛ آن‌هم در میان ائتلاف‌های سیال و پیوسته دگرگون‌شوندهٔ شبکه‌های جنایی، گروه‌های تروریستی فراملی—از جمله القاعده—و شورشیان ضد دولت.

با آن‌که درگیری‌های زمینی به عامل اصلی تلفات غیرنظامیان بدل شده است، غیرنظامیان همچنان سنگین‌ترین بارِ منازعه را بر دوش می‌کشند. در هشت ماه نخست سال جاری، تلفات غیرنظامیان نسبت به دورهٔ مشابه در سال ۲۰۱۳، ۱۵ درصد افزایش یافت—به‌گونه‌ای که ۲۳۱۲ نفر کشته و ۴۵۳۳ نفر زخمی شدند. در مجموع، در اثر درگیری‌های مسلحانه، شمار زنانی که کشته و زخمی شدند ۱۶ درصد و شمار کودکانی که کشته و زخمی شدند ۲۴ درصد بیش از دورهٔ مشابه در سال ۲۰۱۳ بود.

نیروهای پلیس و ارتش افغانستان با شجاعت پاسخ می‌دهند و من به همهٔ افغان‌های دلیر که در خدمت به کشورشان کشته یا زخمی شده‌اند ادای احترام می‌کنم. نهادهای امنیتی افغانستان به حمایت پایدار نیاز خواهند داشت. یک دولت جدید باید برای تضمین برنامه‌ریزی و آمادگی‌های لازم جهت تداوم کمک‌های بین‌المللی، چارچوب‌های حقوقی مورد توافق متقابل را به‌سرعت نهایی کند. تأیید قصد ارائهٔ حمایت مستمر از نهادهای امنیتی افغانستان در نشست سران ناتو در ویلز، بسیار مورد استقبال قرار گرفت.

با پایان مأموریت نیروی بین‌المللی کمک به امنیت (ایساف) در پایان سال جاری، می‌خواهم از این فرصت نیز استفاده کنم تا از همهٔ کشورهای که مشارکت داشته‌اند قدردانی کنم و همچنین به افرادی که زخمی شده‌اند و به خانواده‌های کسانی که جان باختند ادای احترام نمایم.

خانم رئیس،

بن‌بست سیاسی طولانی مدت همچنین به رکود اقتصادی در افغانستان دامن زده و با کاهش چشمگیر درآمدهای دولت همراه بوده است. یک دولت جدید باید برای جلوگیری از بروز بحران نقدینگی و تضمین تداوم کارکرد روان دولت، اقدامات فوری انجام دهد و در این مسیر به حمایت اضطراری کمک‌کنندگان مالی نیاز خواهد داشت. با این حال، این اصلاحات بلندمدت اقتصادی و حکمرانی است که برای بهبود درآمدها و رسیدگی به شکاف مالی رو به افزایش، حیاتی خواهد بود.

در چارچوب بازتعریف و به‌روزرسانی چارچوب توکیو برای پاسخ‌گویی متقابل پیش از کنفرانس لندن دربارهٔ افغانستان که برای ماه نومبر برنامه‌ریزی شده است، مشارکت فعال و قوی دولت جدید برای تضمین اولویت‌ها و جهت‌گیری روشن افغانستان نقشی محوری خواهد داشت. من خواهان تمرکز بیشتر بر یک دستورکار طرفدار اقلیت فقیر و مبتنی بر حقوق—از جمله حقوق زنان و کودکان—هستم، و نیز سیاست‌هایی که به جمعیت روبه‌رشد جوانان، که عمدتاً بی‌کارند، رسیدگی کند. همچنین نهادینه‌سازی تلاش‌ها برای تضعیف اقتصاد رو به گسترش مواد مخدر، از جمله از طریق تشدید تلاش‌های منطقه‌ای، حیاتی خواهد بود.

خانم رئیس،

در کنار چالش‌ها، فرصت‌هایی نیز وجود دارد؛ زیرا افغان‌ها مسئولیت سرنوشت خود را به دست می‌گیرند.

در سراسر دورهٔ مأموریت خود، بر ترویج همکاری‌های منطقه‌ای با محوریت افغانستان تأکید ویژه‌ای داشته‌ام. تقویت پیوندهای اقتصادی، زیرساختی و امنیتی در میان کشورهای همسایه برای ثبات و پایداری آیندهٔ افغانستان، در چارچوب منطقه‌ای باثبات و شکوفا، حیاتی خواهد بود. من از نقش پیشرو و قوی چین در تدارک کنفرانس وزیران تیانجین در چارچوب قلب آسیا - روند استانبول استقبال می‌کنم.

یکی از مهم‌ترین و در عین حال چالش‌برانگیزترین روابط افغانستان، رابطه با پاکستان است. با روی کار آمدن یک دولت جدید، ممکن است "بازتنظیم" این رابطه امکان‌پذیر شود تا در رسیدگی به چالش‌های مشترک توسعهٔ اقتصادی، مبارزه با تروریسم، مدیریت مرزها، و حوادث فرامرزی همراه با تلفات، گام‌های رو به جلو برداشته شود.

یک دولت جدید همچنین می‌تواند فرصتی باشد برای دمیدن روحی تازه در تلاش‌های آشتی و مصالحهٔ به رهبری افغان‌ها؛ تلاش‌هایی که ملل متحد آماده است در آن‌ها کمک و همکاری کند.

خانم رئیس،

من در جنوری ۲۰۱۲ وارد کابل شدم تا رهبری یوناما را بر عهده بگیرم. در آن زمان، پرسش‌های بسیار جدی‌ای مطرح بود که آیا اصلاً انتخاباتی برگزار خواهد شد یا نه. نخستین انتقال دموکراتیک قدرت در تاریخ افغانستان، به‌عنوان میراثی ماندگار از دورهٔ ریاست‌جمهوری حامد کرزی باقی خواهد ماند.

در واقع، مایلم لحظه‌ای درنگ کنم و بر همهٔ آنچه رئیس‌جمهور کرزی پس از آنکه در سال ۲۰۰۱ رهبری کشوری ویران‌شده را بر عهده گرفت، به دست آورده است تأکید کنم. او در حالی از مقام خود کناره‌گیری کرد که قانون اساسی، چارچوب‌های نهادی و حقوقی برقرار شده‌اند؛ نیروهای امنیتی داخلی در خط مقدم حفاظت از مردم قرار دارند؛ و با آنکه افغانستان همچنان یکی از فقیرترین و فاسدترین کشورهای جهان است، پیشرفت واقعی در بهبود زندگی مردم آن حاصل شده است. او جایگاهی شایسته در کتاب‌های تاریخ برای خود تثبیت کرده است.

این نشست همچنین آخرین نشست من به‌عنوان رئیس این مأموریت خواهد بود.

این دوران، زمانی دشوار برای حضور در افغانستان بوده است، اما برای من افتخاری بود که خدمت کنم. اعتمادی که همه طرف‌ها - چه داخلی و چه بین‌المللی - به ملل متحد داشته‌اند، از جمله در میانهٔ رویدادهای جاری و در اندیشیدن به تلاش‌های صلح در آینده، الهام‌بخش بوده است. در آینده، ملل متحد همچنان نقشی هرچه مهم‌تر، هم در افغانستان و هم در منطقهٔ گسترده‌تر ایفا خواهد کرد.

مایلم از همهٔ شما بابت حمایت و راهنمایی‌ای که طی دو سال و نیم گذشته از سوی اعضای شورای امنیت و نیز دیگر کشورهای عضو و شرکای بین‌المللی به من ارائه شد، صمیمانه تشکر کنم. همچنین می‌خواهم از همکاران ملل متحد، به‌ویژه در یوناما، به خاطر کار سخت، مشورت‌های صریح و ارزشمند، و تعهد واقعی‌شان قدردانی کنم. به‌طور خاص، از مشاور نزدیکم وادیم نازاروف و دیگرانی یاد می‌کنم که بهای این مأموریت را با جان خود پرداخته‌اند.

هدف همهٔ تلاش‌های ما—آنچه ما را در محیطی که غالباً چالش‌برانگیز، دشوار و خطرناک است متعهد نگه می‌دارد—حمایت از آرمان‌های مردم افغانستان برای آینده‌ای مرفه‌تر و امن‌تر در افغانستانی باثبات و متحد است. در این برههٔ حساس، همین خواسته‌ها باید در کانون توجه قرار گیرند.

از توجه شما سپاسگزارم.

***